

SVERIGE. KUNGL. MAJ:T

**Kongl. Maj:ts Nådige Förordning,
Angående Hwad som bör i akt tagas wid
Förslagers uprättande til lediga tienster och
Beställningar samt theras besättande, med
mera, i följe af Riksens Ständers yttrand**

Stockholm, Tryckt uti Kongl. Tryckeriet, Hos Directeuren Pet. Momma.
1756

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Kungl. församh.
1:a saml.

Kongl. Maj:ts

Nådige

Sörordning,

Angående

Swad som bör i akt tagas wid Förslagers up=
rättande til lediga tienster och Beställningar samt the=
ras besättande, med mera, i följe af Rikens Stån=
ders yttrande therom uti 2:ne theras underdå=
nige härhos fogade skrifwesser.

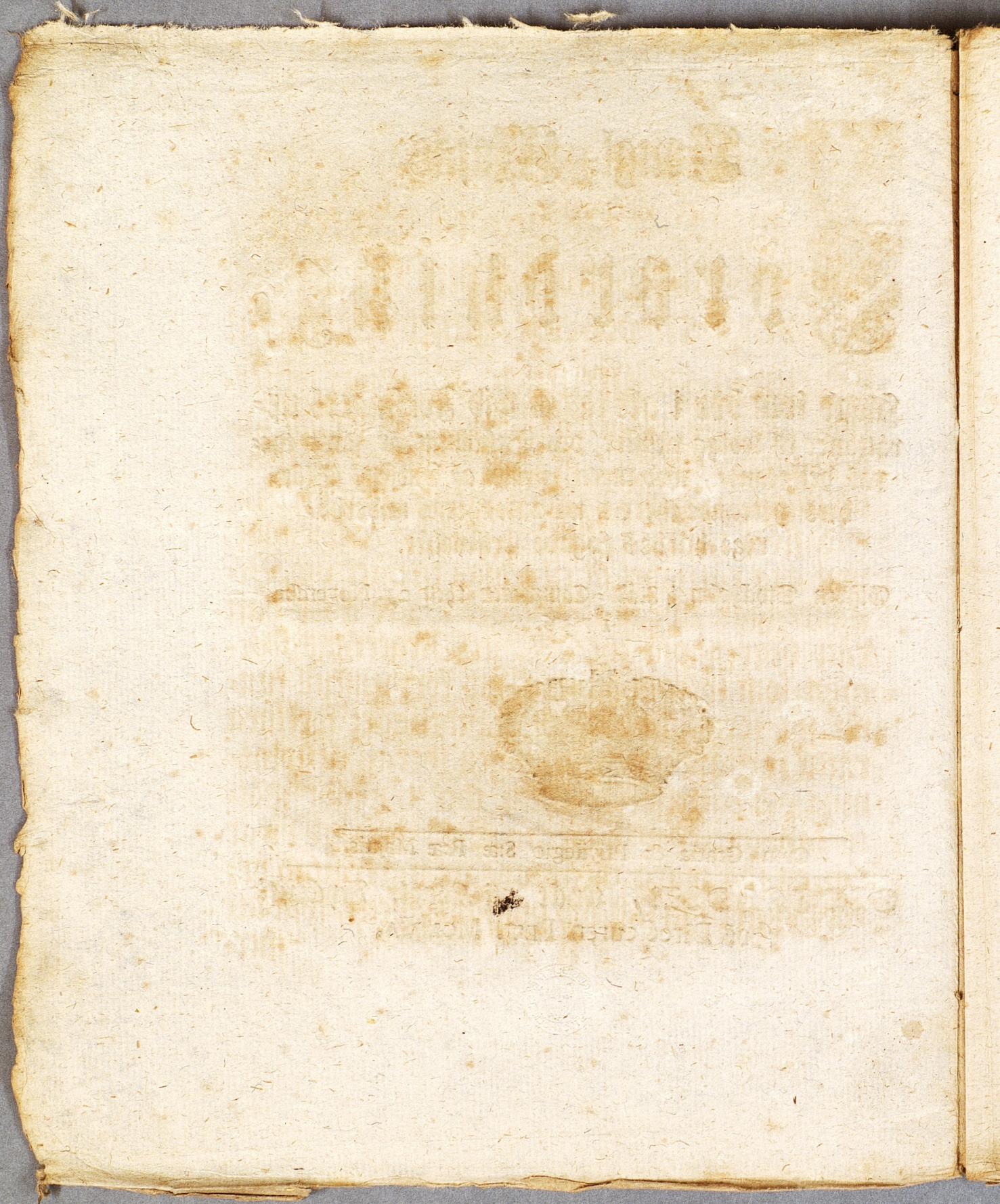
Gifwen Stockholm i Råd = Cammaren then 23. Novembr.

1756.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:tis.

SEDERHOLM, tryckt uti Kongl. Tryckeriet
hos Directeuren PET. MOMMA.

ADOLPH FRIEDRICH
med GUDS Råde / Sveriges,
Göthes och Wendes Konung, 2c. 2c. 2c.
Arfwinge til Norge / samt Hertig til
Sleswig Hollstein, 2c. 2c. Gidre witter-
ligt, at såsom Rikens Ständer, igenom un-
derdånige skrifweller af then 20 och 21 Octobr.
sidstledne, Dß wid handen gifwit, huruledes the
wid flere tilfällen funnit, thet wederbörande,
som äga rättighet at til lediga tienster och Be-
ställningar uprätta förslager, icke altid haft
rätt begrep om the S. S. uti Regerings For-
men, som thesom handla, och förthenfull fun-
nit sig föranlätne at omständeligare förklara
rätta förståndet och meningen theraf, til uplys-
ning och rättelse för them thet i någor måt-
to kan angå, med mera: Så, på thet hwar
och en må wara thesto nogare underåttad om
the grundeliga skäl och omständigheter, som uti

merberörde Rikens Ständers skrifwelser an-
förde äro, hafwe Wi i Råder godt funnit
at låta themsamman uti höffoliande aftryck
allmänt kunnige gjöra, med Nådig befall-
ning, at hwad Rikens Ständer therutin-
nan således faststält, bör til alla delar no-
ga i akt tagas, och samtelige wederbörande
til esterrättelse lända. Til yttermera wisö
hafwe Wi thetta med Egen Hand under-
skrifwit och med Wårt Kongl. Sigill bekräf-
ta låtit. Stockholm i Råd = Cammaren
then 23 Novembris 1756.

ADOLPH FRIEDRICH.

Stormåttigste Allernådigste Könung!

Sedan tjensternes bortgifwande är et ganska angelägit och Rikswårdande ärende, som med friheten har en nära förknippad gemenskap; Ty hafwa Rikens Ständer, med all sorgfällig granskning, tagit thetta wigtiga ämne uti nogaste öfwerwågande.

Rikens Ständer kunna och böra räkna för en besynnerlig lycka, at the härwid ej behöfwa wara omtänkte på några nya Lagar, så the äga them redan.

Men

Men som the äro korta och allmänna, sådane som Grundlagar ägnar och böra wara, och erfarenheten wist, at ehuru the i sig sielf äro tydelige, har likwäl om the- ras rätta förstånd kunnat tagas felt; altså hafwa Rikens Ständer ansedt nödigt, at omständeligare utstaka mening- en och sammanhanget af thesse Lagar, på thet the med o- ryggelig wisshet til hwarje särskildt casus, utan någon tve- kan, måge kunna lämpas; warandes härwid Rikens Ständers föremål, at ej tråda en härsmön ifrån funda- mentale Lagarnes innehåll.

§. 1. The hufwudsafeligaste ställen i Grundlagarne, som handla om tjensters förgifwande, äro 40. §. i Rege- rings Formen och 9. §. i Swea Konunga-Försäkran.

Tå samma 40. §. i början förmåler om the tjenester, som i Rådet böra bortgifwas, och Rikens Råds skyl- digheter therwid, binder then strax tillsammans the sökand- es sticketlighet och förtjenst.

Sedan, tå Lagen talar om Collegiernes och wederbö- randes Förslag, brukas the orden: förständigaste och tien- ligaste; och när uti samma §. vidare utstakas, hwad egen- skaper, som wid befordran böra komma i åtänka; så sä- ger Lagen: at bepröfwad erfarenhet och förtjenst therwid bör anses.

Trenne af thesse orden uprepas sedan i 9. §. af För- säkran, tå thet heter: at wid tjensternes besättiande skall förnämligast anses personernes bepröfwade sticketlighet, erfarenhet och förtjenst.

Thet följer wäl således här af i allmänhet, at the be- fordringar, som likmätigt Fundamentale Lagarne se, bö- ra på thesse uprepade egenskaper sig grunda; men wid ut- öfningen består swårigheten theri, huru thesse allmänna ord-
dassätten,

basätten, som Lagen brukar, böra anses, antingen hwar
och et för sig sielf, eller collective och tillsammans, samt
hvilkendera bör äga öfverwigten; Eller med andre ord
at säga, huru these i Lagen uprepade egenheter rätteligen
och precist skola måtas, samt sättet thertil.

Til at utreda thetta, fordras, at man förut lägger
til grund en nödig definition på these namnkunnige och be-
tydande Orda-Lagen.

Med skickelighet förstår Lagen theoretisk kundskap och Stu-
dier, förwårswad antingen wid Academien och Hög-Scholar,
eller ock på annat sätt; hwilken kundskap bör wara lämp-
pad efter syftlan som sökes, och tjenlig til the therwid fö-
refommade ämnens utredande, så thenna kundskap, ef-
ter Lagens sätt at tala, äfwen kan kallas förstånd, och
then sökande, som med en sådan kundskap är försedd, för-
ständig.

Utöfningen af en sådan kundskap kallas erfarenhet, så
någon i publique tjenst haft råderum, at af sin skickelig-
het och kundskap wisa prof, och dermed gagnat thet all-
männa.

Erfarenhet, förtienst och wärdighet blifwa således sy-
nonyma och lika betydande; ja the blifwa thet samma,
som man med andre ord kallar tjenst-år och meriter, så
när these tjenst-år rätteligen äro til Cronans tjenst använde.

Häraf göres then slutfats wid tillämpningen, at när
en yngling först träder i Cronans tjenst, och så ej kan haf-
wa erfarenhet eller förtienst at återopa sig, blir skickelig-
heten eller then theoretiske kunskapen och thes naturliga be-
grep then förnämsta och endaste grund til thes befordran.

Men thenne i sig sielf nog owise grunden, som myc-
ken twetydighet och olika uttydning är underkastad, bör
therföre, ensam och allena, ej kunna sträcka sig längre,

än till the begynnare = syllor, som en sådan yngling får
tiltråda.

Thenne skickeligheten, affild ifrån förtienst, bör såle-
des vara Embetsmäns och wederbörande Collegiers för-
nämsta ögnamål wid Auscultanters och extraordinarie Be-
tjinters antagande, på thet, at af them et riktigt urval
sedan må kunna giöras till dugelige Betjinters och Em-
betsmäns tillsättjande.

Sedan och när en Betjent, som njuter Cronans lön,
eller en Embetsman, som innehafwer Konglig Fullmagt, ige-
nom werkeligit tjenstgörande, haft tilfälle wisa, hwartil
han duger, så blir then tjenst han giordt thet säkraste, ja
endaste, tilförlätelige witnessbörd om thes skickelighet till en
wärdigare sylla; och äfwen som Lagen binder skickelighet
och förtienst tillamman, så blifwa the i sielfwa werket på
samma sätt hopknippade, när tjensten allena bär owäldugt
witne om skickeligheten; Häraf följer, at the egenstaper,
som Lagen sammanbundit i sielfwa bokstafwen, ej böra
wid utöfningen theraf åtskiljas.

Skickelighet allena, thet är till sägande, en blott kund-
skap kan ej werka en i Lagen grundad rättighet till befor-
dran.

Förtienst allena, utom skickelighet, är åter en contra-
diction, så wida rätt förtienst i sig sielf innebär skickelig-
het.

En Embetsman, som oförwiteligen och wäl sit Em-
bete förestådt, kan ej annat än vara skickelig; En åter,
som thetsamma försummeligen, oförståndigt och felaktigt
skidtt, kan aldrig hetta förtient.

Och som then förre, i och genom thet han tjent,
wärfwat sig then egenstapen, som Regerings Formen kal-
lar erfarenhet, så har han ock med thet samma wärfwat
sig

sig then rättighet, som samma Regerings Form en sådan Embetsman tillägger, nämligen befordran.

Thenne saken, at döma öfver en sådan rättighet, som utgör en del af tjenstfökaendes wälfärd, är uti en fri Regering en af the aldrawigtigaste, och följaktligen kan then ej wara arbitraire.

Theruti måste gies klara och oombytliga Reglor, som wid alla tilfällen kunna följias, och these mål böra med samma warsamhet skötas, som andra Rikswärdande ärender.

Bewis och skäl böra endast giälla, och godtycko, som ej på skäl grundas, wara bannlyst; Och äfwen som ingen, utan skäl, kan dömas saker til någon misgjerning, eller förlustig någon sin rättighet, så bör ock ingen kunna dömas oskickelig til then befordran, han annars äger rättighet begiära, som ej igenom försummelse, ämbetsfel och sin skyldighets eftersättiande, emot sig sielf gifwit bewis i händerne. Med et ord: han bör anses skickelig, tå thet ej kan bewisas, at han är oskickelig.

Når nu förtienster emellan Embetsmän, efter these principer, skola mätas, som utan fel och oförwiteligen tient; så följer häraf, at tjenste-år blifwa then säkraste måttstocken; och then, som theraf äger the mästa, måste ock äga then mästa förtiensten.

Och som the, i anseende til hwad redan anfördt är, äfwen böra anses för skickelige, så äger ock then äldre fram för then yngre, rättighet til befordran, tå, når the i enahanda, lika wärdige och sådane sysslor tient, som med hwarannan kunna och böra competera, oaktadt the, ej på Rangordningen stå uti en nummer.

§. 2.

Och som alla tjenester i Riket icke äro af enahanda beskaffen-

B

beskaffenhet, utan giöromålen them emellan olika och wi-
da ifrån hwarannan skilde; så har af thenne skiljaktighe-
ten, then andra grundreglen i Lagen härrördt, som 40.
§. i Regerings Formen innehåller, at inga til alde-
les owane och med thesas ämnen ej öfwerens-
stämmande Syflor måge antagas, utan hwar
och en befordras efter thes naturliga böjelse och
erfarenhet.

Then heter owan wid en Syfla, hwilken aldrig be-
klädt någon annan, som warit af enahanda beskaffenhet,
eller hvars giöromål ägt then likhet med then Syfla han
söker, at the kunna wägleda honom theruti.

När således Lagen säger, at hwar och en bör befor-
dras efter sin naturliga böjelse, så förstås dermed ej an-
nat, än at ungdomen, wid begynnare-syflor, bör anta-
gas wid the werk, hwaruti then, igenom Studier, förwärf-
wat sig någon insigt; Och när Lagen förbjuder, at ingen
wid owane och med thes ämne ej öfwerensstämmande Syf-
lor bör employeras, så har then affeende på en redan ut-
öfwad kundskap, som heter erfarenhet, och förbjuder ther
igenom i och med thet samma sådane avancements ifrån
thet ena werket til thet andra, som ej med hwarannan
haftwa gemenskap, och sammanstämma uti enahanda eller
lika giöromål.

Huru och af hwad grund någon sökande bör dömas
wan wid en Syfla, bör therefore ej decideras efter hwar
och ens personelle egenstaper och kundskap, hwaraf i Cro-
nans tjenst ingen utöfning stedt, efter mannamån härut-
innan tå år swår at undwika, utan rättessidret bör ledas
ifrån the giöromål och förrättningar, som en sådan wer-
feligen utöfwat och å daga lagt, såsom thet enda, hwil-
ket är säkert och tillförläteligt.

§. 3. Sedan Rikens Ständer således utlätit sig öfver the Grundreglor, som Regerings Formen om tjenster innehåller, finna Rikens Ständer af alt thetta följa, at alla the, som åga föreslå, böra wid ansvar wara förpliktade, til at emellan them, som til en Synsla böra anses för competente sökande, följa en noga tour och anciennité, så at then, hwars sidsa Fullmagt ibland them är äldst, framför then yngre åger rättighet til Förslag; och thet skulle hända, at flere sökande hafwa sidsa Fullmagten af et dato; så böra theas näst förut innehafde Fullmagters ålder och data i aft tagas och til grund tiena.

Och som under Collegierne åtskillige Synslor höra, som, ehuru the ej innehafwa Konglige Fullmagter, likwål äro angelagne och betydande; altså böra och sådane bettente i gemen, tillika med the så kallade Vice Håradshöfdingar, niuta tour och anciennité til goda, efter förra wanligheten.

Hwarjämte och emedan för hela Riket i allmänhet ingen ting kan wara angelagnare, än at Domare = Embeten med erfarne män besättas; ty anse Rikens Ständer nödigt, at ingen hädanefter bör upföras på Förslag til Håradshöfdinge, som icke wid Håf-Rätterne ausculterat, och thestades, antingen innom eller utom werket wid extra för-rätningar blifwit brukad, samt at Håf-Rätterne, til omrörde ändamålets ernående, altid böra hädanefter, som hittils, lämna et rum på these Förslag åt then äldste af sin betjening, som söker.

Men skulle wederbörande Collegier, Chefs och Embetsmän finna then, som är äldst, wara oskickelig til Synslan, antingen igenom Embetes försummelse, werkelige Embetsfel eller annan orsak; så åga the, i then händelse, wäl frihet gå honom förbi, men thetta bör dock stie på thet sätt, at i theas voterings Protocoll eller sielfwa Förslaget, orsaken tydeligen utsättes, som ej bör bestå i allmänna orda-

V
sätt allena, utan felet och saken omständeligen utmärkas och beskifvas, som föranlätit them thertil.

I sådant fall och när thetta sker, bör Collegium, och the, som föreslå, åga witsord, så at Förslaget får gå fort, dock ware then förbigångne obetagit, som härutaf altid på begiäran bör få del, at om han förmenar någon oförskilt tilwitelse hafwa honom skedt, therföre wederbörande lagligen tiktala och laga reconvention söka.

§. 4. När Förslaget således är inrättat, som enligt 1739 års Förordning precist bör ske twänne månader ifrån ledigheten, bör thet i fiorton dagar ligga öpet i Collegii och Regements Cancellierne, och ingen hindras, som sökt Förslag, at thet samma få genomläsa.

Sedan bör thet til Kongl. Cancelliet insändas och ther öpnas, samt liksåledes til genomläsande wara fritt.

§. 5. Enligt 1739 års Kongl. Bref, får ej mer än et Förslag på lika Beställning tillika uprättas och affärdas, hwarken i Civile eller Militaire Staten.

Men uti then senare böra Cheferne wara förpliktade, at til en yppad vacance, gradatim ånda utföre, på en gång uprätta Förslag, hwilket sätt ej får stå i någons skön at ombysa, utan bör lika, och på enahanda wis, wid alla tillfällen förfaras.

§. 6. Och på thet ifrån alla Landsorter tid och råderum för en hwar må wara, at öfwer Förslagen sig beswåra, i fall han menar sig wara orätt förbigången; så bör then uti 1739 års Förordning utsatte liggetiden hädanefter fördubblas och utsättas til twänne månader ifrån then dag thet inkom, hwar månad til Tiuguätta dagar räknad, innom hwilken tid intet Förslag i Cabinetet må föredragas,

gas, under hwad sken, som hålst wara må; men så these twänne månader förlodit, utan at någre beswär emellan-
kommit; så åligger wederbörande Stats-Secreterare sådant
hos Eder Kongl. Maj:t tilkåna gifwa: och anhålla Rik-
sens Ständer i underdånighet, thet Eder Kongl. Maj:t,
i anseende therpå, at tjenesterne ej må stå för länge obesat-
te, tåckes allernådigt innom åtta dagar therefter hålla
Cabinet och ledigheten bortgifwa.

§. 7. Enligt förre Förordningar anses then ej sökande,
som sig til ledigheten ej anmäler.

Thetta finna Riksens Ständer böra hädanefter på thet
sättet förstås, at et sådant anmälande bör ske på et lag-
ligt och ordenteligt sätt hos then eller the, som tilkom-
mer at uprätta Förslag.

Then thet ej gör, och således ej igenom ordentelige
wågar och ansökning om Förslag, söker winna lagligt
framsæg, then bör anses, som hade han ej sökt och för
then gången aldeles wara utesluten ifrån Beställningens
undfående. I följe hwaraf inga ansökningar, som gå the
föresläende förbi, hädanefter böra giålla.

§. 8. Then, som på föreskrefne sätt ordenteligen sökt
Förslag, men menar sig wara förbigången, han bör på
then i Förordningarne föreskrefne mätto, beswär theröfwer
hos Eder Kongl. Maj:t ingifwa, innom the twänne må-
nader, som Förslaget bör ligga.

Bör han thet, komma sådane beswär i Råd-Cam-
maren med möjligaste skyndsamhet at afgöras, och ther
han finnes lidande, erhålla wederbörande befallning, at
honom på Förslag upföra, och thet förr ingifne Försla-
get ändra, så tillika utsättes, hwilka af the beswärande
böra

böra njuta Förslag, och hwilka af the förut upförde böra utelutas.

Men then, som på thetta sättet sig ej ordenteligen besvärar, som han och therigenom med stillatigande medgifwit, at Förslaget är riktigt och honom ingen orätt skedt, bör i följe theraf anses, såsom then sit sökande öfwer gifwit, i afseende på theras större merit, som föreslagne blifwit, och kan han således ej med Beställningen hugnas, hwarföre och Rikens Ständer äro af then underdånige tanka, at inga ansökningar, som i thylitt fall til Eder Kongl. Maj:t kunna blifwa ingifne, böra anses för giällande, så the icke innehålla positive besvär öfwer liden prejudice wid Förslagen.

§. 9. På thet, at wid sådane beswärs skärskådande må wara tillräckelig uplysning i Råd-Cammaren at tillgå; så anse Rikens Ständer nödigt, at alle Collegier och Embetsmän, som hos Eder Kongl. Maj:t äga rättighet at föreslå, på alle under them sorterande Embetsmän och underhafwande, hädanester ingifwa ordentelige anciennitets- och merit-listor, hwilka så böra inrättas, at uti särskild column åretal och datum på theras sista Fullmagt införas, samt sedan therjemte, uti en bredare column, data af theras förra Fullmagter, och med korta meningar hwad tjenester och extra förrättningar the giordt.

Thetta bör ej endast grundas på thet, som hwar och en sielf upgifwer, utan af wederbörande pröfwas och med största korthet i listan så införas, at the för rättigheten kunna wara ansvarige.

Sådane merit-listor böra til then 1 Januarii nästkommande år wara ingifne, och sedan af wederbörande Stats-Secreterare förwaras, at wara til hands.

Kommandes these listor sedan hwart tredje år, at å
nyo

nyo lika inrättade til Eder Kongl. Maj:t ingifwas , på thet the timade förändringar ej må härutinnan göras oreda , utan hwar sökandes tour med lätthet kunna ses och igenfinnas.

Then eller the , som thetta försumma , bör thesfore lagligen taltalas.

§. 10. Swad transporter angår , så hålla Rikens Ständer i underdanighet före , at then , som söker transport til enahanda eller lika Beställning , bör fram för andra , som söka werkeligt avancement , til Förslag wara berättigad , så wida han nödwändigst måste innehafwa äldre och wärdigare Fullmakt , än the. Men när en Embetsman en gång blifwit transporterad , kan honom ej wara tillåtit , at söka vidare flyttning til en lika Syftla , som han då innehafwer.

§. 11. Then , som lagt in och sökt Förslag , äger wäl revocera sin begiäran och återtaga sin ansökan innom the twänne månader , som til ansökningar äro lämnade ; men sedan then tiden är förbi , bör sådant ej vidare stå honom fritt , utan bör Förslaget ta gå fort , utan asseende på någons så gjorde återkallelse.

§. 12. I lika måtto finna Rikens Ständer , at thet aldeles bör wara förbudt , at Förslagen utur Kongl. Cancelliet återtaga och them ändra , sedan the thestades blifwit ingifne.

§. 13. Med 1723 års Förordning om Characterer är enligt , at sådane Characterer , som någon sig förwärfwat öfwer thet han njuter lön och gör tjenst före , kunna aldeles icke tjena til grund til befordran ; utan bör hwar
och

och en avancera i then tour och ordning, som hans wer-
feligen innehafwande Synsla åtföljer; Swarifrån likwål
undantagas the, hwilkom, efter 42. §. i Regerings For-
men, Characterer til uprättelse för liden préjudice blifwit
tillagde.

Och emedan the Håf-Characterer, som många erhål-
lit, i fall the, såsom werkelige Synflor skulle anses, ej
kunde annat medföra, än at alla Embeten med Håf-Be-
tiente blefwo upfylte, i synnerhet så touren och sidsta
Fullmagts datum, wid alla befordringar, skola giålla; ty
åro Rikens Ständer af then tanka, at, til förekomman-
de häraf, inga andre af them, såsom innehafware af wer-
feliga Synflor kunna anses, än the, som på Rikets Stat
stå upförde och njuta Cronans lön; Alla the andre böra
anses såsom characteriserade, och theas befordran såsom
emot ofwannämde 1723 års Förordning stridande.

Men som therjemte angelägit är, at åfwen the för-
ra, som til befordran utom Håf-Staten blifwit ansedde
berättigade, ej måge, igenom et lättare befordringsätt,
gå andre bättre meriterade och förtiente Embetsmän för-
bi, hwilket oundgängeligen skulle hända, om them et lika
räkningsätt af förtienster, efter sidsta Fullmagts datum,
lemnades; så kommer therwid then method hädanefter at
brukas, at så en Håf-Betient med en annan Embets-
man, til någon Synsla, competerar, så skall then sednare
njuta alla sina tjenste-år, som han, med eller utan Kongl.
Fullmakt, innehafwer, i räkningen til godo; och therest then
förre ej tjent wid Håfwet så länge, som then andre tjent
Riket in alles, såsom Embetsman eller Betient; så bör
han ej eller med honom kunna competera eller til Förslag
wara berättigad.

Likaledes bör ock ingen af Håf-Bettieningen wara til-
lätit, at utom Håfwet söka en ringare Synsla och af min-
dre

dre rang, än then han förut innehafwer, efter sådant åfwen skulle wåra en genwåg at uteflångå andre therifrån.

Och som Håf-Betientingens antagande aldeles på Eders Kongl. Maj:ts egit wålbehag ankommer, thet ock i följe theraf kunde hånda, at the, som woro unga til åren, med sådane Syflor blefwo hugnade; så kunna icke Håf-Betiente, så the utom Håf-Staten söka befordran, råfna tjenste-år längre tillbaka, än ifrån tiugu års ålder, oaktadt the förr skulle blifwit wid Håfwet antagne.

§. 14. Som advancements hådanefter til en del ankomma på theas ansöfningar, som åro i tour at blifwa befordrade; så blir nödigt för hwar och en at weta the vacancer, som tima.

Rikens Ständer anhålla thesfore i underdånighet, thet Eder Kongl. Maj:t i nåder tåkes gjöra then förfatning, at, når en Embetsman, som innehafwer Konglig Fullmagt, i Riket döer, sådant strax af wederbörande gifwes Eders Kongl. Maj:ts Cancellie tilkånna, som åger foga then anstalt, at these dödsfall uti Avisorne blifwa införde.

§. 15. Thet förordnande, som redan för thetta år stadgat, at then, som en gång städt på Förslag, bör thesifrån sedan ej utan ordsak uteslutas, kommer åfwen hådanefter at noga i ålt tagas, så at, thårest en sådan ej igenom egit upförande och sådane omständigheter, som i 3. §. omtalas, gjordt sig til befordran owårdig, eller bättre meriterade, som så ej sökt, sedermera sig anmält; så bör han å myo upföras; hwilket dock ej kan tillågga förmonsrätt åt them, som, oaktadt andras bättre förtienst, uti these förflutne tider til åfventyrs kunnat winna Förslag; utay kommer sådant ålt, efter thenna förestrefne Ordning

ningen, at rättas och ändras, samt thet, som i thessa §. stadgat blifwit, sedan at taga sin behörige början.

Och ehuru thetta egenteligen angår civile tjenster; så böra dock Under-Officerare härunder begripas, så at en Chef, som upfördt en Under-Officerare på et Officers Förslag, bör sedan ej kunna, utan laglig anford orsak, honom therifrån utesluta.

§. 16. Jemte thet Rikssens Ständer således genomgådt alt thet, som wid Förslagers uprättande synes kunna förefalla och the omständigheter, som themed äga gemenskap, hafwa Rikssens Ständer äfwen uti ömsint öfverwägande hos sig kommit låtit, huruledes thet händt, at åtskillige wälförtiente män flere resor stådt på Förslag, utan at kunna winna befordran, oaktadt Rikssens Ständers egne föreskrifter talat til thesas förmon.

The mångahanda considerationer härwid förefomma, och the swåra påföljder sådant kunde med sig föra, hafwa gifwit Rikssens Ständer anledning, at söka någon med Grundlagarne öfwerensstämmande utwäg, hwarigenom then, som upoffrat sin tid och all sin förmåga til Säterneslandets tjenst, må en gång, om han hinner afbida tiden, som thertil erfordras, kunna giöra sig säker om then belöning och fortkomst, som Grundlagarne för sådane tjenster utfästa.

Til befrämjande af et sådant med omrörde Lagar aldeles öfwerensstämmande ändamål, finna Rikssens Ständer nödvändigheten fordra: at then, som äger then merit, sticelighet och tjenste-år, at han trenne gånger blifwit af wederbörande på Förslaget upfördt til en och samma beställning, bör, när han står ther tredje gången, men en annan icke thesto mindre til Syflan blifwit utnåmd, så, til soulagement för sit werkelige lidande, undså Caractere och

och Fullmagt af samma dato, som then så utnämde; och när sedan vacance til enahanda Beställning existerar, til hwilken han annars bordt föreslås, bör intet vidare Förslag uprättas, utan han, i grund af sin redan wundne Fullmagt, allena anmälas til lönens och Syhlans werkelige åtnjutande. Thetta angår dock endast och allenast the tjenester, til hwilka efter Lag trenne föreslås.

Then tvekan torde härwid ryppas, at thetta rörer Swea Konungs walrättighet, til at wid alla Förslager, af the tre föreslagne wälja, hwilken honom behagar; men thet är i sielfwa werket ej så.

Uti alla tider hafwa Rikens Ständer, enligt Grundlagarne, ågt then rättighet at efterse och pröfwa, hwilka wid tjensters utdelande blifwit förbigångne och préjudicerade, samt sådane til ersättning förhielpa; Swilket skedt på thet sätt, at them theras tour blifwit återståld, och the sådt Fullmagter och Characterer, samt försäkran, at wid nästa öpning, utan afseende på Förslag, eller någon walrättighet, blifwa befordrade.

Préjudice sker icke allenast så, när någon ifrån Förslag blifwit orätt utesluten, utan äfwen i annat fall, så någon yngre och mindre förtient går en äldre och bättre förtient förbi, och framför honom blir befordrad, thet må så se på hwad sätt som helst; ty then äldre lider, så han ej får njuta thet framsteg, hwartil han är berättigad, och et sådant lidande kallas, blifwa préjudicerad.

När nu en tjenstökande, i anseende til sina tjenste-år och meriter, kommer främst på et Förslag, men ej blir nämnd, så måste wid nästa vacance thet Förslag, som så uprättas, suppleras med en annan, hwilken nödwändig är mindre förtient, efter han ej kom på thet förra.

Ständer thetta flere gånger å rad, så har en sådan man, hwilken varit sielfskrefwen på så många Förslag, måst

måst se lika många af sine yngre och mindre meriterade camerader gå sig förbi, och bör då ostridigt fallas préjudicerad.

Och som Rikssens Ständer allena tilkommer at råta then préjudice och lidande, som ei mindre på thet ena än andra sättet, wälförtiente undersätare öfwergådt; altså följer, at then, som flere gånger stådt på Förslag, men ei blifwit hulpen, kunde wända sig therutinna til Rikssens Ständer, och at the både kunde och borde hie på honom til sin rätt och tjenstens werkliga åtnjutande.

Men, som thet skulle blifwa et allt för widlyftigt göromål, at hwar specialis casus med särskildt utslag afgöra; så kunna Rikssens Ständer göra thet, som är æquivalent theremot, nämligen en gång för alla säga, huru ofta en Embetsman eller Betjent kan stå på Förslag, innan han får Synlan; therigenom winnes thetjemna, som om i hwart och et mål särskildt skulle resolweras, men then olägenheten undwikes, at med så många enskildte mal utdraga Riksdagarne.

Konungens walrättighet, at nämna en af the föreslagne, existerar i hela sin widd och inkränkes ei förr, än då en och then samme så ofta blifwit förbigången, at Lagen anser honom sielf skrifwen til Synlan, hwilken casus äfwen ytitintil hwarje gång timat, som Rikssens Ständer ansedt någon wara préjudicerad och tillagt honom uprättelse.

Thefutom sker Konungens högsta nöje, Theß wilja efterkommes bäst och Theß höga rättigheter utöfwas säkrast, då ordning noga i allt tages, rättwisan jämt utdelas och lagen til pricka efterlefwes.

Hwad tjenester i et land i synnerhet beträffar, så äro the icke alle för Konungens enskildte Höga Person inrättade; hwarföre icke eller utnämmandet af Embetsmän är lämnat

nat at Dfiverheten, blott til theß enskildte nöjes befräm-
jande.

Enligt Grundlagarne, äro tjenester för Samhällets
nyttå härslådes inrättade; at rättvisan måtte owäldugt
skipas, Landet wål försvaras och Hushållningen på bästa
sätt uphielpas.

Til ernående häråf, är thet stadgat, at the Embets-
män, som, hwar i sit ämne, sin skyldighet härutinnan re-
deligen fullgjordt, böra, efter en laglig föreskrifwen ord-
ning, til bättre utkomst och högre Syllor befordras, på
thet andre therigenom måtte upmuntras, at med samma
egenskaper och samma goda wilja tråda i theras ställe, och
en sådan tåflan aldrig utsockna.

At theße hufstwad-ändamål bäst måtte winnas; så är
en wiß, innom Lag beskrefwen, myndighet lämnad at Ko-
nungen wid theras utnämmande, nemligen: at Han af
3:ne, som Honom föreslås, äger wälja then wärdigaste
och sticketigaste, på thet, at igenom Hans höga wal, thet
föregående walet, som the föresläende gjordt, ännu mera
måtte stärpas, och Riket igenom Embetsmän på aldra-
bästa sätt blifwa betjent, samt Embetsmännen theremot
med möjligaste rättwisa belönte.

Samhällets wål, försvar och uprätthållande är så-
ledes ändamålet, ej allenast af tjensternes inrättande, utan
ock af Konunga-myndigheten wid Embetsmäns utnäm-
nande.

Thetta utnämmande är i Lagen ingalunda arbitrairt,
utan twert om är Konungen bunden wid then höga skyl-
digheten at nämna then sticketigaste, enligt 40. §. Re-
gerings Formen. Och som then suppositionen ej annars
kan, än wara riktig och laglig, at then, som redan 3:ne
gångar stadt på Förslag, bör anses för then sticketigaste,
och wärdigaste af the föreslagne, så upfylles både Konun-
gens

gens höga skyldighet och Lagens ändamål, så han 4:de gången blir ansedd, som sielskrifwen til Synlan.

§. 17. Swad eliest tjenesterne wid Militairen beträffar, så förefalla therwid åtskillige omständigheter, som fordra särskildt yttrande; i anseende hwartil Rikens Ständer sedt sig böra, följande i underdånighet therwid påminna. Swad therföre

1:o, Fändriks, Cornets, Under-Lieutenants och Conducteurs Synlor angår; så emedan, i stöd af thet föregående, these äro the Synlor, wid hwilka stickeligheten allena, utan affeende på någon ting annat, kan tjena til grund; ty böra Cheferne, wid ansvar, sin Ed och Embetes plikt likmätigt, wara förbundne, til these första militariske Beställningar utföra sådane ämnen, hwarigenom Arméen sedan, i the öfrige graderne alt upåt, med dugtige Officerare kan blifwa försedd. Wid Amiralitetet uprättas Förslaget til första Kongl. Fullmagten på samma sätt, som hitintills, allenast then stickeligaste utväljes, antingen af Cadette-Corpsen eller Under-Officers Staterne, börandes i allmänhet icke någon föreslås til första Kongl. Fullmagten, som icke hunnit til sit adertonde ålders år.

Och när en Under-Officerare städt tre gånger på Förslag, men ej blifwit utnämnd, så bör til honom lämpas, hwad förut är omrördt, och han 4:de gången anses sielskrifwen til Synlan.

2:o, Ifrån Lieutenant til och med Major, bör Chefen sedan föreslå then äldsta och innom Regimentet i touren warande Officeraren, aldeles efter thet Formulaire, som 1716 års Bref utstakar.

3:o, Men som thet ofta kan hända, at then Officeraren, som är äldst i Regimentet, kan af sine gelikar i then öfrige

rige Arméen wara then yngste, så yppas här af Konungens rättighet, at nämna utom Förslag.

Thenne walrättigheten blir i thenna casu så widsträckt, at then hwälstwer emellan Officerarne uti hela Arméen. Then, som står på Förslag, kan, som sagt är, af them wara then yngste, then, som blir utnämnd thernäst, och hela resten äldre, än the begge, och följaktligen, igenom så wäl Förslaget, som utnämmandet, lidande.

Examinerar man grunden til Lagen, intentionen och sålen theraf, så ser man i hwart ord tydeligen meningen wara then, at then måstförtjente bör befordras, utan at yngre må kunna honom therifrån utestänga. Sådän är hufvudställningen af Grundlagarne, och therpå sista the tydeligen.

Ut detaillera thetta i alla thes specialiteter, hade ej påsat sig uti en Fundamental-Lag. Thet bör ske igenom särskilte författningar, som med Regerings Lagen instämma.

Thenne har giordt sin skyldighet, så han thertil lagt grund och wist wägen, som bör följas.

Häraf lyser nödwändigheten, til at närmare utstaka, huru ändamålet af Grundlagarne skal winnas, at igenom Konungens utnämmande utom Förslag, then måst förtjente Officeraren må blifwa befordrad, så casus existerar, at then inom Regimentet föreslagne ej är thet.

Thet är redan anfördt, at alle sökande böra skriftligen anmäla sig hos Chefen, och at, så the thet ej gindra, anses the, som woro the ej sökande; När nu i följe här af någon, en eller flere, utom Regimentet söker; så böra the- ras Suppliquer jemte Förslagen biläggas och Öfwersten sit uttrande therwid bifoga, och när thet til Kongl. Cancelliet inkommer, samt Stats-Secreteraren finner, at flere sökande sig anmält, än then, som står på Förslag, så bör han strax thetta

thetta Förslaget i Rådet anmäla och föredraga. Rikens Råd äga så Merit-listorne sig föreläsa låta, och efter them urskilla, om then föreslagne är äldst och måst förtjent, eller i widrig händelse, hwilken utaf them, som utom Förslaget söka, så är. I thenna sednare casu böra the thensamma determinera och nämna. När thetta är giordt, som alltid bör ske, innan then utsatte liggetiden är förbi, bör Stats-Secreteraren, jemte Öfwerstens Förslag, äfwen föredraga thennes för äldst årkiände Supplique, men inga flere. Thet dependerar så utaf Eders Kongl. Maj:ts nådiga wilja, at af these twänne, antingen then, som inom Regimentet blifwit af Chefen föreslagen, eller then, som af the i Arméen sökande är pröfwad, utom Förslaget, wara then måst förtjente, utnämna then Eder Kongl. Maj:t i nåder behagar. Och på thetta sätt winnes thet, at then widlyftiga urskillingen och themed förknippade mödan blifwer Eder Kongl. Maj:t bespard, och likafult ändamålet af Grundlagarne erhålles, som theruti består, at undersätarne må ske rätt, och then måst förtjente befordras.

4:to, Swad touren emellan Regements Officerare angår, så finna Rikens Ständer, at, om riktig jämlikhet och en lika rätt them emellan skall winnas, bör then wara general uti hela Arméen; dock at thet ei sträcker sig längre, än inom Cavallerie och Infanterie, under hwilket senare Artilleriet inberäknas.

I stöd häraf blir en nödwändig påföljd, at Cheferne af alle sökande Majorer böra föreslå then äldsta til Öfwerste Lieutenant, räknat ifrån thes sidsta Fullmagts dato. Och på thet the thetsamma rätteligen måge kunna wärkställa, så bör hwar och en af them tillsändas affskrifter af Regements Anciennitets-Listorne, hwilka sedan böra tiena them til esterrättelse. Then, som af the sökande förmenar sig wara orätt förbigången, han äger hos Eder Kongl. Maj:t beswär

swär theröfwer i underdånighet anföra, på sätt, som sådant redan här öfwanföre föreskrifwit är; och then thet innom laga tid försummar, anses hafwa öfwer gifwit sin ansöknig, alt på thet sätt, som ther widlyftigare blifwit utfört.

5:o, Swad the högre beställningar beträffa, til hwilka Förslag i Råd-Cammaren uprättas; så är therwid ej någonting annat i underdånighet at påminna, än at, enligt then redan lagde principe, the Tre äldste Öfwerste Lieutenanter wid then Corps the tjena, efter theras Fullmagters data, på Förslag upföras och Eder Kongl. Maj:t til utnämmande presenteras.

Men Förslag til General-Major, General-Lieutenant, och så widare, uprättas, utan affeende på stelnad emellan Infanterie och Cavallerie, Artillerie och Fortification, utaf them, som til befordran i ordningen äro närmast; kommandes General-Directeuren af Fortificationen, såsom Öfwerste, at lika med the öfrige afwakta sin tour til General-Major. Med militariske Lån förhålles på samma sätt.

Och så så många Regiments-Chefer sig ej anmäla, at Förslaget dermed kan fyllas, måge äfwen Öfwerste-Lieutenanter therpå upföras.

6:o, Swad Kongl. Lif-Gardet angår, så, emedan thet alltid varit wanligt, at Capitainer af thet Regimentet avancerat til Öfwerste-Lieutenanter wid Infanteriet; Sy är en sådan förmon äfwen hadanester, på thet sätt them förbehållen, at, när Capitainen af Gardet har sidste Fullmagten äldre, än alle Majorer wid Infanterie-Regementerne, så bör han til then ledige Öfwerste-Lieutenants Beställningen, så han söker, af Chefen föreslås, dock ware hadan efter alla subaltern Officerare af Gardet förment at avancera in i Arméen, utan böra the alle först tjena sig up innom Regimentet til Capitainer. Och beträffande Lif-Regimentet til Häst samt Lif-Dragerne, så bibehållas
D the

the hådanefter wid the förmoner, the ifrån theas första inrättning haft.

Med Lif-Drabante CorpSENS sökande utom theß Corps, försares efter then principe, som, i anseende til then öfriga Arméén, redan är til grund tagen.

7:0, Hwad Utrikes tjenst widkommer, och huru then här hemma anses bör, så förekomma therwid hos RikSENS Ständer twänne considerationer, först at the, som i Utrikes tjenst sig evertuerat, ej måge blifwa qwasde och förtryckte, och en sådan hug, at låra metien, aldeles förfalla, som ofelbart skedde, om en dylik tjenst aldeles intet skulle gälla, och för thet andra, at å then utländska tjensten ej sättas så högt wärde, at the, som hemma tjent Säderneslandet, therigenom för mycket lida och wägen til befordran för them stänges.

På thet intet thera här af hånda må, hafwa RikSENS Ständer aftat nödigt, at i följande mätto utse en medelwäg, med wise reglor, som altid och på enahanda sätt kunna i aft tagas.

Tå någon refer i utrikes tjenst, som förut står wid något wist Regemente, så bör han therstädes niuta tour, och Chefen ej åga rättighet, at mera gå honom, än någon annan, förbi; men theremot bör ej eller utländska tjenst-år, eller hwad meriter som hålft, wärka för honom någon rättighet, at innom Regementet gå sine camerader förbi.

Är then, som går i utrikes frigtjenst, ej mer än Under-Officer här hemma, så bör han, når han biwistat en Campagne, Action eller Belägring, samt upwist behörigt certificat, at han sig wäl upfördt, åga rättighet, at wid thet Regemente han tienar, föresslås til Officer, fram för någon af the hemmawarande Under-Officerare. Wid Amiralitetet, Artilleriet och Fortification bör han dock för utresan wara wederbörligen examinerad.

At söka utom Regimentet befördran, kan them ej betagas; men therwid bör utländske Characterer så mycket mindre giälla, som inrikes Characterer en sådan förmon ej medförä, utan bör then gradation härwid i allt tagas, at then, som är verkelig Lieutenant i utrikes tjenst, kan söka Lieutenants beställning här hemma. Then, som är verkelig Capitaine ute, äfwen söka Compagnie här hemma, och så widare. Men som thet therjemte är billigt, at then, som med äfwenlyr af lifwät, sökt lära sig metien, theraf njuter någon slags förmon; så hålla Rikens Ständer före, thesamma böra theri bestå, at uti beräklandet af tjänst-åren emot thes hemmawarande medsökande, then mån i allt tages, at en Huswud-Action räknas för twänne tjänst-år, och en Belägring liksledes, en Campagne i frig, ta ej någon Action förefallit, räknas för et år; I följe hwar-af thet året, som han sådane tillfälligheter biwisat, fördubblas, och i fall flere på et år timat, komma the honom i räkningen i samma mån til gods, dock at therwid alltid then förutnämde præcaution i allt tages, at behörigt Certificat bör upwisas, huru hwar och en wid sådane tillfällen sig förhållit.

Alla utomlands warande Officerare böra hwart år kundgiöra thesas hemmawarande Chef, hwarest the wisas och hwad tjenst the inuehaswa, på thet han må åga tillfälle, at them, på sätt som förut nämt blifwit, i thesas tour til befördran här hemma wederbörligen ihogkomma.

S:o, Med transporter i Militairen förhålles på följande sätt: at wid the indelte Regimenterne åga transporter rum innom Regimentet, ifrån Sändrik til och med Capitaine; och böra the, som söka transport fram för andra, som söka advancement, til Förslag wara berättigade; men wid the wärswade Regimenterne kan ingen sådan rättighet stadgas för pas volancen skull och the olägenheter, som

wid hushållningen med Compagnierne theraf skulle tima.

Från Öfverste-Lieutenant til och med Öfverstar äga transporter åfwen rum och roullerar emellan Arméen, på sätt, som om Förslager nämndt blifwit; Swarwid the transport-sökande tilkommer samma förmonsrätt, som nyss förut om transporter innom Regementerne är nämndt; dock at härwid i aft tages, hwad om transporter förut anfört blifwit, at ingen mer, än en gång, til en lika Synsla får flyttas.

9:0, Hwad om Arméen til lands blifwit förmåldt, bör åfwen lämpas til Amiralitets - Staten innom sin Corps utt alla mål.

§. 18. Tjenste-byten emellan lika Embeten äro hädan-
efter med samma wilkor, som hittils, tillätne; dock på thet
sätt, at the wid Militairen inkränkas innom hwarje sär-
skild Corps af Infanterie och Cavallerie.

§. 19. I öfrigt böra Rikens Ständer ej obemålt
lämna, at theme författning ej angår Preste-Academiæ-
Gymnasii- och Scholæ-Ämbeten, såsom warande af särskild
beskaffenhet; utan förblifwer med them hädanefter, som til-
förene, enligt thet, som igenom Kyrko-Lagen, Privilegier
och flere Förordningar, förut allmänneligen blifwit stad-
gat, och med slike Synslors besättjande warit brukeligt.

§. 20. Af en sådan ordning, som nu föreskrifwen är,
torde, kan hända, kunna befaras then påfölgen, at Em-
betsmän en general, som hädanefter få anse, som en rät-
tighet, at i theras tour blifwa befordrade, skulle theraf för-
anlätas at försumma och wanwårda sine Ämbeten, efter
thet ej skulle synas ligga them til widare befordran i wägen.

Thetta är så wäl i afseende härå, som i betraktande
af

af the många flagomål i thetta ämnet redan timat, ganska
nödigt at forekomma.

Tienligaste utvägen hålla Rikens Ständer före wa-
ra then, at, så en Ambetsman, å ena sidan, åger then up-
muntran och säkerhet, at i sin tour blifwa befordrad, bör
han, å andra sidan, så thetta ej kan förmå honom til sin
skyldighets fullgjörande, med Lag och straff thertil hållas.
Ambets fel böra thesfore ej med åtvarningar kunna försö-
nas, utan, efter Lagens strånghet, themed försaras.

Men thetta är et ämne, som fordrar sin egen affhand-
ling, hvarfore och Rikens Ständer skola särskildt i under-
dånighet sig thesfore utlåta.

Rikens Ständer framhårda med djupaste wördnad,

Stormåttigste Allernådigste Konung,

Eders Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och tropligtigste
tjenare och Undersåtare

På Ridderskapets och
Adelens wågnar.

AXEL FERSEN.
h. r. Lanet-Marskalk.

På Preste-Ståndets
wågnar.

HENRIC BENZELIUS.
Lafeman.

På Borgare-Ståndets
wågnar.

GUST. KIEMAN.
Lafeman.

På Bonde-Ståndets
wågnar.

OLOF HÅKANSSON.
Lafeman.

Stockholm then 20 Octobr. 1756.

Stormåttigste Allernådigste
Könung!

Sedan Rikens Ständer, uti underdånig skrifvel-
se af then 20 i thenne Månad, ansedt inge fle-
re af Håf-Betjeningen såsom innehafware af
werkelige Syflor och i steg at kunna befordras
til andra Embeten, än the, som på Rikets
Stat stå upförde och niuta Cronans lön, utan alle the an-
dre berde räknas för characteriserade, och theas befordran,
såsom

fäsom emot 1723 års Characters - Förordning stridande,
samt pröfwat en sådan författning, böra tiena til rättensnöde
för framtiden; så hafwa Rikens Ständer, wid närmare öfwer-
wägande, funnit, at the Cammarherrar och Håfjunker, som
nu äro eller under förflutne Regering, varit verkeligen tjenst-
görande, fast the icke stå på Staten eller niuta lön, samt
således århällit en sådan förmon, i hopp om widare fort-
komst, ej kunna ifrån befordran aldeles utesängas, hwar-
före Rikens Ständer i underdånighet finna then författ-
ning nödig, at, när någon af förbemälte Cammarherrar
och Håfjunker, som utan lön giordt tjenst, anmäler sig
til en beställning utom Håf-Staten, ätligger en sådan sök-
ande, så framit å hans ansökning skal reflecteras, wara
försedd med säkert bewis, huru länge han giordt tjenst,
och om theraf finnes, at han för verkelig tjenstgörande
bör anses, samt i öfrigit pröfwat åga insigt uti the sty-
cken, som böra til then Synla han söker, så bör, med hans
befordran och tjenstarens beräkande med thet mera, för-
hållas på sanzema sätt, som uti förenämde Rikens Stän-
ders skrifiwelse, angående the Håf-Betjente, hwilka niuta
wärlig lön, finnes förmålt. Och som tillämpningen
håraf ankommer på Regeringen och wederbörande, som up-
rätta Förslag; altså hålla Rikens Ständer före, at enär
thylife mål förefalla, åga Herrar Rikens Råd med all
möjelig sorgfällighet, och så noga, som the thet inför Ri-
kens Ständer kunna förswara, thewid lägga hand, så at
Håf-Betjeningen icke får tillfälle at öfwerstrida, hwad nu
i underdånighet föreslagit är, och således giöra andre
Embetsmän och Betjente förfång, hwilka en mödosamma-
re wäg til befordran måste genomwandra. Rikens Stän-
der finna och nödwändigheten fordra, at thetta icke bör
sträcka sig längre än til oftbemälte nu eller tilförene tjenst-
görande Cammarherrar och Håfjunker, så at, om nå-
gom

gon hådanester på thylift sätt til Håf= Betjent warder an-
tagen utan at niuta lön, anses thet för en blott ca-
ractere, som aldrig kan medföra någon rättighet til befor-
dran utom Håf= Staten.

Rikens Ständer framhårda med diupaste wördnad

Stormåktigste Allernådigste Konung,

Eders Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och tropligtigste
tjenare och Undersåtare

På Ridderkapets och
Adelens wågnar.

På Wefte-Ståndets
wågnar.

På Borgare-Ståndets
wågnar.

På Bonde-Ståndets
wågnar.

C. E. LEWENHAUPT. JAC. MANQUER.

GUST. KIERMAN.
Salman.

OLOF HÅKANSSON.
Salman.

Stockholm then 21. Octobr. 1756.

www.books2ebooks.eu